

Terapia integracji sensorycznej (Terapia SI)

Jest metodą opartą na zapotrzebowaniu dziecka na różnego rodzaju doświadczenia ruchowe. Terapia ta, dotyczy indywidualnej pracy z dzieckiem, poprzedzonej diagnozą i wyznaczeniem kierunków pracy terapeutycznej.

Każda nawet najbardziej prosta aktywność ruchowa małego dziecka dostarcza mu różnych rodzajów elementarnych informacji sensorycznych (zmysłowych), które muszą być dobrze odebrane i połączone, aby dziecko zachowało się adekwatnie do sytuacji.

Poszczególne systemy sensoryczne (zmysłowe) funkcjonują we wzajemnych współzależnościach. Bardzo wyraźnie widać to na przykładzie wspólnej zależności pracy układu przedsionkowego (odpowiedzialnego za ruch i równowagę) oraz słuchowego. Oba systemy mają wspólną drogę nerwową. Dlatego łatwiej poruszać się nam przy śpiewaniu melodii - łatwiej śpiewać, gdy tańczymy. Także wrażenia płynące z ruchu pomagają lepiej odbierać nie tylko bodźce dotykowe ale i też wzrokowe. Ma to zastosowanie w terapii poprzez łączenie w aktywnościach terapeutycznych wiele bodźców z różnych narządów zmysłów.

Terapia SI angażuje dziecko w aktywność ruchową , z pozoru mającą wygląd wesołej zabawy. Podczas odpowiednio dobranych aktywności terapeuta dostarcza dziecku bodźce na które w aktualnym momencie rozwoju dziecko ma największe zapotrzebowanie.

. Ćwiczenia odbywają się w sali ćwiczeń wyposażonej w odpowiedni sprzęt oraz w wiele pomocy służących do stymulacji systemu wzrokowego, słuchowego, węchowego oraz dotykowego.

Terapia integracji sensorycznej :

- Dostarcza bodźców dla prawidłowej pracy zmysłów odpowiedzialnych za ruch, prawidłową pracę mięśni, dotyk, słuch, węch oraz wzrok.
- poprawia poczucie równowagi i koordynacji oraz koordynacji wzrokowo-ruchowej,
- poprawia motorykę dużą i małą,
- stwarza dobrą bazę do rozwijania umiejętności szkolnych,
- sprawia, że bodźce dotykowe i inne (słuchowe, węchowe, smakowe, wzrokowe) na które dziecko jest nadwrażliwe, mniej zaburzają działania dziecka,
- sprawia, że dziecko lepiej słucha, wypełnia polecenia, koncentruje się,
- sprawia, że dziecko chętniej podejmuje się nowych i trudnych zadań,
- sprawia, że poprawia się mowa i sposób wyrażania się dziecka,
- sprawia, że stopniowo maleje nadpobudliwość - dziecko zaczyna kontrolować swoje nadmierne nasilone reakcje na otoczenie.

Anna Żegleń – terapeuta SI

